

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಶ್ವಸಂದೇಶ

ಡಾ.ಸಿ.ಪಿ.ಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರ್

ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜಿಯವರ “ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಶ್ವಸಂದೇಶ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಈ ಲೇಖನ. ಖ್ಯಾತಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಸಿ.ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರ್ ಅವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಗೆ ಹಲವಾರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ—ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಅರ್ವಾಚೀನ. ಅವುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನದು, ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜಿಯವರ “ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಶ್ವಸಂದೇಶ”. ಇದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶತಮಾನದ, ಹೊಸ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೂಡ. ಇದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಕೆಳಗೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: “ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.”

ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದುದು ಎಂಬುದು; ಇಂದಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಖಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಸಂಶಯ, ಸಿನಿಕತನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆ ತಳೆಯುವಂತೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ತಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಮಹಾಗ್ರಂಥ ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಸಂಸಾರಿಗಳು—ಎರಡೂ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಪ್ರಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಆಂದೋಲನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಹಜವೇ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ವೇದಾಂತದ ಶಕ್ತಿಯುತ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ.” ಹೀಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಇದೊಂದು ವಿವೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು! ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ವಿವೇಕ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು “ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರ” ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದನ್ನೂ ಅದು ತ್ಯಾಗ ಬೋಧಕ ಗ್ರಂಥ ಎಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು. (“ಗೀತಾ” ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ “ತ್ಯಾಗಿ” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಎಷ್ಟು ಸರಳ, ಎಷ್ಟು ಗಹನ!)

ಗೀತೆ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಗತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದರ ನಿಲುವು. ಗೀತಾ ಧ್ಯಾನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೃಷ್ಣಂ ವಂದೇ ಜಗದ್ಗುರಮ್ ಎಂಬ ಮಾತಿನತ್ತ ಅವರು ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಲೋಕಗುರು; ಅವನ ಸಂದೇಶ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ
ಅನುಷ್ಠಾನ ವೇದಾಂತದ
ಶಕ್ತಿಯುತ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ
ಮಾತ್ರವೇ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ
ಗೀತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ.

ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಾರ್ಶನಿಕರ, ಚಿಂತಕರ, ಕವಿಗಳ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು — ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು — ಅನು

ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥದುದ್ದಕ್ಕೂ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಡಿವೆ. ಇದೊಂದು ಪುಸ್ತಕವಲ್ಲ, “ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ” ಎನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವೊಂದು ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಶ್ವ ಪರ್ಯಟನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅದ್ಭುತ ಧೀಶಕ್ತಿ, ವೃತ್ತೈಕ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಳನೋಟಗಳು ಸರ್ವತ್ರ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಸರ್ವೋದಯ, ಸಮನ್ವಯ, ಪೂರ್ಣಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇವು ಮೂಲತಃ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರತಕ್ಕವು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, “ಗೀತೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು. ಹಿಂದೆ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಗಾಗಿ, ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಗೀತೆಯನ್ನು ಪಠಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : “(ಗೀತೆ) ಗಾಢವಾದ

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಮಾನವಸಮಾಜವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ನೆರವಾಗಿ ವಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವೇದಾಂತದ ಮಹಾಕೃತಿ ಇದೆಂಬುದನ್ನೂ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾವೆಂದೂ ಮನಗಂಡಿರಲಿಲ್ಲ." ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? "ನಾವು ಈ ನವಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು." ಅದೇ ಕೆಲಸ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದು.

ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು "ವೀರ ಸಂದೇಶ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. "ಇದು ನಮಗೆ ನಿದ್ರೆ ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ." ಕ್ಷುದ್ರಂ ಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಂ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಗೀತೆ. ಕೈಬ್ಯ, ಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಪೌರುಷವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಗೀತೆಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದೂ ಬಲ, ನಿರ್ಭಯತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ಒತ್ತು ಹಾಕುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. "ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಯವು ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನಾವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಾರವು. ನಿರ್ಭಯತೆಯೊಂದೇ ಮೌಲ್ಯ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಭಯರಾಹಿತ್ಯ."

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತ ಗ್ರಂಥವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು "ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ, ಮಾನವರ ಸಫಲತೆಯ ಮೇಲಣ ಪುಸ್ತಕ" ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. "ಮೊದಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಅದನಂತರ ನಾವು ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶೀಲ, ಶುದ್ಧತೆ, ಪ್ರೇಮ, ಅನುಕಂಪ— ಇಂಥವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅದರಲ್ಲಿರುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಗೀತೆಯನ್ನು "ಮಾನವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿಜ್ಞಾನ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೆನ್ನುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಅದರ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿಗಿರುವ ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗ, ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ, ಕರ್ಮಯೋಗ, ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳತ್ತ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗವೆಂದರೆ, "ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಶೀರ್ಷಾಸನ ಮುಂತಾದ ಭೌತಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಜೀವನತತ್ತ್ವ" ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಭ್ಯುದಯ ನಿಶ್ಚೇಯಸ ಹೇತುಃ ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ (ಪ್ರಾಣಿನಾಂ) ಲೌಕಿಕ ಏಳಿಗೆ (ಅಭ್ಯುದಯ) ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ (ನಿಶ್ಚೇಯಸ) ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಗುರಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಬೇರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಗೀತೆ. ಅವೆರಡರ ಸಮನ್ವಯ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : "ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿ

ಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಗೀತೆ ಒಂದು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪುಸ್ತಕ."

ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು
ಮಾನವ ಜೀವನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ
ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಗೀತೆ
ಒಂದು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪುಸ್ತಕ !

ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾ ಫಲೇಷು ಕದಾಚನ ಎಂಬ ಗೀತಾವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಕೃತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅದನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಯ, ಸರ್ವೋದಯದ ನಿಲುವಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯ: "ನಾನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಸಲ್ಲದು. ನಾವು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು", "ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಸಮಾಜವಿದೆ. ಅದರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೂ ನಿಮಗೇ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಗೀತೆಯ ಈ ಬೋಧನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಂದು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತ." ಇಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ.

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಂ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟಂ, ಗುಣ ಕರ್ಮ ವಿಭಾಗಶಃ ಎಂಬುದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಗೀತಾಚಾರ್ಯನ ಈ ಮಾತನ್ನು—ಸ್ವಧರ್ಮ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ನಿಲುವಿನಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದವರು ಅನೇಕರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ, ಸ್ವಚ್ಛವೂ ಪ್ರಗತಿಪರವೂ ಆದದ್ದು. "ಸ್ವಧರ್ಮ" ಎಂಬ ನುಡಿಯನ್ನು "ಮನೋಧರ್ಮ" ಎಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : "ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು... ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾಜವೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಪುಗಳನ್ನೂ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ) ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದ ತಪ್ಪು ಏನೆಂದರೆ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾವು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಈ ಎರಡೂ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟವು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಎರಡು ಕೇಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು." ಜಾತಿ, ವರ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ: "ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಆದರೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಜಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲ

ಒಂದು, ಮಾನವ ಜನಾಂಗವೇ ಒಂದು. ಎಂಥ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆ!" ಉದಾರ ಧೋರಣೆಯ ಉಕ್ತಿಗಳೇ ಸರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ನಿಜವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಬುದ್ಧನ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಕೊಡಬಹುದು. ಭಾಗವತದ "ಮಹಾಮಾಯೆ" ಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : "ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ, ಇದರ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯೇ ಆಧುನಿಕ ಕ್ಯಾಂಟನ್ ಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹೈಸೆನ್‌ಬರ್ಗ್ ಅನಿಶ್ಚಿತತಾ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವುದು."

ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಳ ಸುಂದರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಯವರದು ; ಸಮುಚಿತವಾದದ್ದು ಕೂಡ. ಅದು ಎತ್ತರದ ಆದೇಶವಲ್ಲ, ಹತ್ತಿರದ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ; ಉದ್ದಕ್ಕೂ ವಾಚಕರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಸಂವಾದ. ಮನಮುಟ್ಟುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, "ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೂಗಾಡುತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ—ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆ, ಬರೀ ಕೂಗಾಟ ಮಾತ್ರ. ಇದು ಅಸಮರ್ಥ ಕೆಲಸ. ಗೀತೆ ನಾವು ಶಾಂತರೂ, ಸ್ಥಿರರೂ ಆಗಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಚಿಟ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗೆ ಆರು ನೂರು ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಚಲನೆಯ ಅನುಭವವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಲಕ್ಷಣ."

ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಒಳನೋಟಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ. ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಕಾಳಿದಾಸನ "ಕುಮಾರಸಂಭವ"ದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಭ್ರಮನಿರಸನಗೊಂಡು ತಪವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಶಿವ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು, ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಭುತ್ವವನತಾಂಗಿ ತವಾಸ್ಕಿ ದಾಸಃ (ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ದಾಸ) ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ

"ರಘುವಂಶ"ದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸ ಪಾರ್ವತೀ, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು, "ಜಗತಃ ಖತರೌ ವಂದೇ" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ, "ಪುರಾಣವು ಇಂಥ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯರು ಎನ್ನುವಾಗ, ಅದೆಂಥ ವಂಶವೃಕ್ಷ ಮಾನವರದು!" ಎಂದು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವರ ಆಶಾವಾದ ಪ್ರಚಂಡವಾದದ್ದು: "ಮೂರನೆಯ ಸಹಸ್ರ ಮಾನದ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಯೋರೋಪಿನ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ." ಭವಿಷ್ಯವಿನೇ ಇರಲಿ, ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿದೆ. ಭೋಗಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಪರಿಸರನಾಶ, ಗ್ರಾಹಕತನದ ಹುಚ್ಚು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವೈಪರೀತ್ಯ, ಮತಭ್ರಾಂತಿ, ಕ್ಲೈಬ್ಮೂಲವಾದ ಹಿಂಸೆ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸರ್ವತ್ರ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂದಿನ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲ ಕೈದಿಪವಾಗಬಲ್ಲದು, ಜ್ಞಾನಾಂಜನ ಶಲಾಕೆಯಾಗಬಲ್ಲದು, ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೃತಿ.

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಾಃ ಹಿ ಅಸಂಖ್ಯೇಯಾಃ (ಅವತಾರಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ) ಎಂಬ ಮಾತೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೃತಿರೂಪದಲ್ಲೂ ಇರಬಲ್ಲದು, ಅವತಾರ. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಒಂದು ಅವತಾರ; ಆತನು ಬೋಧಿಸಿದ ಗೀತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವತಾರ; ಅದನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗ್ರಂಥ ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರ; ಅದರ ಈ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವೂ ಮಗದೊಂದು ಅವತಾರ! ("ಅವತಾರ" ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಉಂಟು.) ಈ ಎಲ್ಲ ಅವತಾರಗಳು ಎಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು; ಉದ್ಧಾರದ ಸಂಕಲ್ಪ ನಮ್ಮ ದಾಗಬೇಕು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಗೀತೆಯ ಗುರಿ. ಇಂಥ ಅನನ್ಯವೂ ಮಾನ್ಯವೂ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜಿಯವರು ಅಭಿನಂದನೀಯರು. ಅದನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿರುವ ಎಚ್. ರಾಮ ಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಶ್ರೀ

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜಿಯವರ

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಶ್ವಸಂದೇಶ

ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ

ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಮೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ರೂ.೧೦೦ ಮಾತ್ರ. ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಿತ ರೂ.೧೩೫.೦೦.

ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆ ೩೦೦.೦೦

ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಂಡರೆ

ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಭರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಹಣವನ್ನು ಡಿ.ಡಿ. ಅಥವಾ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ,

ಯಾದವಗಿರಿ, ಮೈಸೂರು ೫೭೦ ೦೨೦